

Hem>Rättsliga åtgärder>Var och hur?>Vad kostar det?

Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till är dock redan färdig.

Swipe to change

ungerska

Vad kostar det?

Frankrike

I det här avsnittet hittar du en översikt över de kostnader för rättsliga förfaranden som gäller i Frankrike. Om du vill ha närmare uppgifter, gå in på någon av följande länkar: Familjerätt – skilsmässa Familjerätt – vårdnad om barn Familjerätt – underhållsbidrag Handelsrätt – avtal Handelsrätt – ansvarighet

Regler för arvoden till advokater och andra

Taxorna består av **fasta arvoden** och **rörliga arvoden** (ofta en procentandel av tvistebeloppet).

Man måste här **skilja mellan** två kategorier av personer:

Rättsmedhjälpare (advokater) (utom statsanställda advokater vid appellationsdomstolar), rättegångsombud, för vilka ersättningen bara delvis är taxebaserad.

Större delen av arvodet fastställs genom fri överenskommelse med klienten.

Ämbetsmän, för vilka franska staten fastställer taxor för ersättningen.

Statsanställda advokater vid appellationsdomstolar

Taxorna för statsanställda advokater (*avoués*) vid appellationsdomstolarna (*cours d'appel*) fastställs i dekret nr 80-608 av den 30 juli 1980.

Taxor för den pläderingsavgift som tas ut av icke-statsanställda advokater som företräder personer i första instans fastställs i rättsakter av förordningskaraktär (dekret nr 72-784 av den 25 augusti 1972 och nr 75-785 av den 21 augusti 1975).

Delgivningsmän/eksekutionstjänstemän

Delgivningsmäns/eksekutionstjänstemäns taxa för stämning och delgivning av stämningsansökningar och domstolsbeslut fastställs i dekret nr 96-1080 av den 12 december 1996.

Fasta rättegångskostnader

Fasta kostnader i civilmål

Fasta kostnader för parter i civilmål

I **civilmål** finns det vissa **kostnader som är juridiskt sett nödvändiga för processen** och för vilka beloppen anges i **taxor** som fastställs antingen i föreskrifter eller genom domstolsbeslut. Den franska beteckningen för sådana kostnader är **dépens**.

Följande typer av kostnader omfattas:

Olika sorters avgifter, ersättningar o.d. som tas ut av domstolskanslier och skatteförvaltningar. Sådana avgifter m.m. är sällsynta i och med att det i lag nr 77-1468 av den 30 december 1977 slås fast att rättsliga handlingar i princip ska utfärdas kostnadsfritt vid civil- och förvaltningsdomstolar.

Kostnader för att översätta handlingar om detta är nödvändigt enligt lag eller internationellt åtagande.

Ersättning till vittnen.

Ersättning till tekniker.

Taxebaserade utlägg (taxa för delgivningsmän/eksekutionstjänstemän och advokater).

Ersättning till ämbetsmän.

Ersättning till advokater i den mån denna är taxebaserad, inbegripet pläderingsavgifter.

Kostnader för delgivning av handlingar i utlandet.

Tolknings- och översättningskostnader i samband med bevisupptagningsåtgärder i utlandet som vidtas på domstolens begäran med stöd av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Föreskrivna sociala utredningar i familjeärenden och avseende rättsligt skydd för personer över och under myndighetsåldern.

Ersättning till den person som av domstolen utses att höra en underärig.

På vilket stadium av förfarandet ska de fasta kostnaderna betalas?

Kostnaderna för den civilrättsliga processen omfattar alla **belopp som parterna betalar eller är skyldiga att betala** före eller under domstolsbehandlingen.

Innan processen inleds inbegriper detta bl.a. **kostnader för konsultation av jurister** och tekniker samt **resekostnader**.

Medan domstolsbehandlingen pågår kan det handla om **ersättning för processkostnader som betalas till rättsmedhjälpare** (bl.a. advokater) och **ämbetsmän, avgifter som tas ut av staten** och **arvoden till ombud**.

Efter domstolsbehandlingen kan det handla om **kostnader för verkställighet** av beslutet.

Rättsliga kostnader i författningsrättsliga mål

Fasta kostnader för parterna i ett författningsrättsligt mål

Enskilda kan inte väcka talan vid Författningsdomstolen enligt den nuvarande franska ordningen. Därför behöver denna fråga inte besvaras.

Förhandsinformation som ska lämnas av advokater/juridiska ombud

Upplysningar om parternas rättigheter och skyldigheter

Det ingår i de **yrkesetiska reglerna** för rättsmedhjälpare att de ska ge sina klienter relevanta upplysningar om dessas rättigheter och skyldigheter.

Källor till information om rättsliga kostnader

Var hittar jag information om rättsliga kostnader i Frankrike?

På webbplatserna för **justitieministeriet** och **de olika yrkessammanslutningarna**.

På vilka språk kan jag hitta information om rättsliga kostnader i Frankrike?

Informationen finns på franska.

Var hittar jag mer information om kostnaderna?

Det finns inte någon webbplats med information om processkostnader.

Moms

Var hittar jag information om moms? Vilka momssatser är tillämpliga?

Avgifterna redovisas exklusive moms. Den tillämpliga momssatsen är alltid **19,6 procent** utom för tjänster som utförs åt **personer som erhåller rättshjälp**, då momsen är **5,5 procent**.

Rättshjälp

Vilka är inkomstgränserna för att få rättshjälp i civilmål?

När det gäller rättshjälp görs det **ingen åtskillnad** mellan **civil- och straffrätt** eller beroende på vad tvisten gäller. Beslutet om att bevilja eller vägra rättshjälp baseras enbart på **den sökandes inkomster**.

Alla **fysiska personer** som är **franska medborgare** och alla **medborgare i EU-medlemsstater** samt **juridiska personer utan vinstsyfte** som vill föra talan vid domstol men saknar tillräckliga resurser kan göra anspråk på rättshjälp.

Även **utländska medborgare som är vanemässigt och lagligt bosatta i Frankrike** kan få rättshjälp i **civilmål**. Något krav på laglig bosättning finns inte för brottmål. Inte heller kan något sådant krav ställas på underåriga, oavsett typen av mål (civil-, förvaltnings- eller brottmål).

Den inkomst som beaktas är **månadsgenomsnittet av den rättshjälpssökandes inkomster under det senaste kalenderåret** samt **inkomsterna för eventuella personer som vanemässigt bor i samma hushåll**. I det sistnämnda fallet höjs den övre inkomstgränsen för rättshjälp genom korrigering för försörjningsansvar. Personer som får vissa typer av **socialbidrag av minimikaraktär** (kompletterande bidrag från den nationella solidaritetsfonden FNS, garanterad minimiinkomst RMI) behöver dock inte visa att deras inkomster är otillräckliga.

Olika **bidrag av social karaktär** (barnbidrag, socialbidrag, bostadsbidrag) räknas för övrigt inte som inkomster i det här sammanhanget.

Rättshjälp kan vara **fullständig eller partiell** beroende på personens inkomster. **Inkomstgränsen** uppdateras varje år i statsbudgeten. År 2009 måste en ensamstående persons genomsnittliga månadsinkomster under 2008

ha varit mindre än eller lika med **911 euro** för fullständig rättshjälp,

ha legat mellan **912** och **1367 euro** för partiell rättshjälp.

Dessa **gränser höjs** med **164 euro** för var och en av de två första personerna som bor i den sökandes hushåll och för vilka denne har försörjningsansvar (barn, make/maka, sambo, partner, släkting i rakt uppstigande led (t.ex. förälder) osv.) och med **104 euro** från och med den tredje personen som den sökande har försörjningsansvar för.

Finns det andra villkor för att få rättshjälp som målsägande?

I princip tas det **ingen hänsyn till typen av part (t.ex. målsägande eller tilltalad) i målet**. Det görs ingen åtskillnad mellan målsägande, tilltalade, kärende och svarande när det gäller att bevilja eller avslå en ansökan om rättshjälp.

Dock innebär **inriktnings- och programplaneringslagen för rättsväsendet av den 9 september 2002** vissa förbättringar av möjligheterna för dem som drabbats av de svåraste brotten samt deras anhöriga att få tillgång till rättvisan. Det handlar om vissa uppsåtliga brott mot liv och hälsa och mot individens integritet, nämligen de som avses i artiklarna 221-1 till 221-5, 222-1 till 222-6, 222-8, 222-10, 222-14 (punkterna 1 och 2), 222-23 till 222-26, 421-1 (punkt 1) och 421-3 (punkterna 1 till 4) i den franska brottsbalken (*Code pénal*), och rättshjälp kan då ges för civilrättslig skadeståndstalan avseende de skador som personen drabbats av utan att den sökande behöver visa att han eller hon har otillräckliga inkomster. Konkret gäller denna bestämmelse bl.a. dem som har drabbats av våldtäkt eller av regelbunden misshandel (av person under 15 år eller särskilt sårbar person) som lett till döden eller till ett varaktigt funktionshinder.

Dessutom kan det göras **undantag från inkomstvillkoret** oavsett vilken ställning den sökande har i processen (kärende/svarande, målsägande/tilltalad) om hans eller hennes situation förefaller särskilt beaktansvärd mot bakgrund av tvisteföremålet eller de förutsägbara rättegångskostnaderna.

Denna bestämmelse kan bl.a. tillämpas på brottsoffer mot bakgrund av omständigheterna för brottet.

Finns det andra villkor för att få rättshjälp som tilltalad?

I princip finns det **inga särskilda villkor** för svarande parts möjligheter att få rättshjälp. Vid utnyttjande av **rättsmedel** (överklagande till appellationsdomstol eller Högsta domstolen samt återvinning) får klagandens motpart (svaranden) en bättre ställning om han eller hon redan beviljats rättshjälp: han eller hon får då behålla rättshjälp fullt ut för att försvara sig.

Det bör dock nämnas att den allmänna regeln för både kärende och svarande är att rättshjälp inte ges om de kostnader som rättshjälp skulle avse täcks av rättskydds försäkring eller någon likvärdig skyddsordning.

Finns det förfaranden som är kostnadsfria?

Vid **närdomstol** (*jurisdiction de proximité*) och **underrätt för tvistemål** (*tribunal d'instance*) behöver parterna inte anlita advokat. Om det yrkade beloppet understiger 4 000 euro kan man väcka talan vid dessa domstolar enligt ett förenklat förfarande som innebär att parterna inte heller behöver anlita delgivningsman/exekutionstjänsteman.

Ansökningar om ändring av åtgärder avseende vårdnad om barn, ansökningar om adoption såvida barnet togs emot före 15 års ålder, åtgärder efter skilsmässa och ansökningar om underhållsskyldighet kan genomföras utan advokat genom ett enkelt ansökningsförfarande.

Liksom för samtliga förfaranden vid civildomstolar gäller att dessa domstolar inte tar ut någon avgift för att man väcker talan eller för att de meddelar beslut.

När betalar den förlorande parten den vinnande partens kostnader?

I **civilmål** måste det i varje dom som avslutar ett förfarande anges vem som ska betala rättegångskostnaderna.

I princip ska de **taxebaserade kostnaderna** (*dépens*; se ovan) betalas av den förlorande parten. Domstolen kan dock genom motiverat beslut ålägga någon annan part att betala alla eller delar av dessa kostnader.

Dessutom kan en part begära att motparten ska betala alla eller delar av de kostnader som han eller hon har åsamkats och som **inte ingår i de taxebaserade kostnaderna**. Det kan t.ex. handla om arvoden och pläderingsavgifter som tas ut av partens advokat, kostnader för delgivningsmän/exekutionstjänsteman och dessas inspektioner o.d. samt partens resekostnader. I så fall beslutar domstolen att den part som ska betala de taxebaserade kostnaderna, eller om sådan saknas den förlorande parten, ska betala ett belopp (som domstolen fastställer) till den andra parten motsvarande sådana icke-taxebaserade kostnader. I detta sammanhang tar domstolen hänsyn till vad som är skäligt eller till hur den ekonomiska situationen ser ut för den part som ålagts att betala rättegångskostnaderna. Domstolen kan, även utan vidare utredning, slå fast utifrån samma hänsynstaganden att det inte finns anledning att ålägga en part att betala sådana kostnader.

Arvoden för sakkunniga

Ersättningen till de sakkunniga som domstolen utsett fastställs i **civilmål** genom **domstolsbeslut**.

När en domstol ger en sakkunnig ett uppdrag, fastställer domstolen också ett garantibelopp som förskott på betalningen till den sakkunnige. Garantibeloppet ska ligga så nära den förutsägbara slutgiltiga ersättningen som möjligt. Domstolen anger också vilken eller vilka av parterna som ska betala in garantin till domstolens kansli.

När **sakkunnigutlåtandet** har lämnats in, fastställer domstolen ersättningen till den sakkunnige bl.a. utifrån vilken arbetsinsats han eller hon gjort, i vilken mån angivna tidsfrister följts och vilken kvalitet det redovisade arbetet håller. Sedan ger domstolen den sakkunnige tillstånd att upp till vederbörligt belopp lyfta medel från den garanti som deponerats vid domstolskansliet och ålägger vid behov den eller de ansvariga parterna att betala ett kompletterande belopp till den sakkunnige.

I en dom som avslutar ett förfarande måste det anges **vem som ska betala ersättningen till den sakkunnige**. I princip är det **den förlorande parten** som ska göra detta, såvida inte domstolen genom motiverat beslut förelägger någon annan part att betala hela eller delar av ersättningen.

När det gäller **sakkunniga som inte utses av domstolen** fastställs däremot deras arvode genom **fri överenskommelse mellan den sakkunnige och hans eller hennes klient**. Sådana arvoden ingår inte i de taxebaserade kostnaderna. En part kan yrka att domstolen ska ålägga den förlorande parten eller, om någon sådan inte finns, den part som ålagts att betala rättegångskostnaderna att betala en summa till honom eller henne motsvarande sådana arvoden. Domstolen tar då hänsyn till vad som är skäligt eller till hur den ekonomiska situationen ser ut för den part som ålagts att betala rättegångskostnaderna.

Arvoden för översättare och tolkar

Kostnader för översättar- och tolkarvoden **betalas av den förlorande parten** om inte domstolen genom motiverat beslut bestämmer att någon annan part ska betala hela eller delar av dessa kostnader.

Bakgrundsmaterial

[Frankrikes rapport om studien av kostnadernas överblickbarhet](#) (1312 Kb)

Senaste uppdatering: 08/11/2019

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.